

Už koně mě vítaj

Pacifik

V C dur kápo 3

1. Už koně mě vítaj' a voči maj' hnědý
a na pozdrav chtěli by z ruky mi žrát,
a psi řvou jak diví a já už mám pocit,
jak kdybych ty koně zas vopravdu krad'.
R: Už zase jsem doma a všechno je stejný,
jen kalhoty škrtěj', jak v base jsem ztloust',
a vopice šklebí se ze dveří báru,
jsem šťastnej a čilej jak na jaře chroust.
2. Už zase jsem doma a všechno je stejný,
jen rezatý Molly se rozsypal chlív,
a přibylo dětí a ubylo voken
a plešatej barman je holej jak dřív.
R: Moje Mary je pořád ta hubatá zmije
a pod voknem pořád jí roste ten kmín
a pod velkým stromem tam na cestě za vsí
je pořád ten samej a placatej stín.
3. Jen jedno je divný: proč počítaj' husy,
když náhodou zastavím unaveněj,
dyť zvyk v našem kraji je z lapáků vodcházet
s centíkem v kapse a nasycenej.
R: Prostě vracím se domů a domov mě zdraví
a všichni mi po našem naznačujou,
že rok už je v pekle a že vo mně vědí
a že si mě proklatě pamatujou.
- 4.=1.
R: Už zase jsem doma a všechno je pěkný,
jen kalhoty škrtěj', jak v base jsem ztloust',
a vopice šklebí se ze dveří báru,
jsem šťastnej a čilej jak na jaře chroust.